

**Oświadczenie złożone
przez senatora Ryszarda Knosalę
na 65. posiedzeniu Senatu
w dniu 17 listopada 2010 r.**

Oświadczenie skierowane do minister pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak

Jak wynika z artykułu 154 ust. 7-7b ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, placówki opiekuńczo-wychowawcze (domy dziecka), które nie spełniają wymaganych przepisami standardów, obowiązane są wdrożyć odpowiedni program naprawczy. Program ten, zgodnie z cytowaną ustawą, miał być opracowany do końca 2007 r., zaś termin jego realizacji (wdrożenia) upływa z końcem 2010 r. W tym czasie wspomniane domy dziecka mogą prowadzić działalność na podstawie wydawanego przez wojewodę zezwolenia warunkowego. Od nowego roku placówki opiekuńczo-wychowawcze będą zaś mogły funkcjonować wyłącznie na podstawie zezwolenia wydawanego na czas nieokreślony. Uzyskanie takiego zezwolenia wiąże się jednak z koniecznością pełnej realizacji programu naprawczego w celu osiągnięcia niezbędnych standardów.

Tymczasem, jak wynika z ostatnich prognoz, istnieje realne ryzyko, że aż 10% spośród prawie siedmiuset działających w kraju placówek opiekuńczo-wychowawczych nie zdoła zrealizować programu naprawczego w ustawowym terminie. Szczególnie trudna sytuacja jest między innymi w województwie opolskim, gdzie do niedawna jedynie trzy z szesnastu domów dziecka posiadały zezwolenie stałe, które gwarantowało im możliwość niezakłóconego realizowania swoich zadań również w 2011 r.

Najwięcej problemów sprawia realizacja standardu wynikającego z zapisów §30 rozporządzenia ministra pracy i polityki społecznej z dnia 19 października 2007 r. w sprawie placówek opiekuńczo-wychowawczych, zgodnie z którym w placówkach tego typu nie powinno przebywać jednocześnie więcej niż trzydzieścioro dzieci. Zdaniem przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego szczebla powiatowego, które są odpowiedzialne za prowadzenie tego typu placówek, trudności w dopełnieniu wskazanego wymogu wynikają bardzo często z braku dostatecznej liczby miejsc w rodzinach zastępczych, jak również z braku środków na utworzenie większej liczby domów dziecka.

Kontynuowanie działalności bez dopełnienia przepisanych prawem wymagań grozi nałożeniem przez wojewodów kar pieniężnych na podmioty prowadzące takie placówki.

W związku z tym zasadne jest postawienie pytania, czy w przypadku, gdyby wspomniane placówki opiekuńczo-wychowawcze nie zdołały zrealizować programu naprawczego w terminie do końca 2010 r., rozważana jest możliwość przedłużenia tego terminu, tak aby mogły one kontynuować swoją działalność również w 2011 r.

Proszę nadto o wskazanie, czy kierowany przez Panią resort ma możliwość udzielenia wskazanym podmiotom wsparcia w celu szybszego osiągnięcia przez nie stanu zgodnego ze standardami.

Z wyrazami szacunku
Ryszard Knosala